Р Е Ш Е Н И Е
№ 44050

гр. София, 10.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова
ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11549** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ивета Стефанова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - [населено място] /ТД на НАП - С./ против Решение № 2872 от 27.07.2026 г. по АНД № 8240/2026 г. по описа на Софийски районен съд, отменящо Наказателно постановление /НП/ № 886523-F862224/28.04.2026 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) на „Палмс Меркюр Казино“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 1 030 евро за нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 12, ал.1, т. 2, вр. чл. 10, т. 4 от ЗМИП.

По поддържаните оплаквания за неправилност на атакувания съдебен акт поради нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, иска отмяната му и решаване на спора по същество като се потвърди наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Възразява срещу размера на заявените от насрещната страна разноски за адвокатски хонорар.

Ответникът „Палмс Меркюр Казино“ АД оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи, моли съдебното решение да се остави в сила. Претендира разноски.

Заключението на участвалия в производството прокурор е за неоснователност на касационното оспорване.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на инстанционен

контрол съдебен акт.
Разгледана по същество на посочените в нея основания и в обхвата на служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав я намира за неоснователна.
Според фактическите установявания на районния съд при извършена проверка на 08.10.2025 г. в 00:30 часа в обект – Игрална зала, находящ се на адрес: [населено място], [улица], приключила по документи на 09.11.2025 г., е констатирано, че при настъпили условия за прилагане на мерките за комплексна проверка на клиент по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМИП – Д. Г. Л., извършила залог на стойност 5 200 лева на 28.04.2025 г., съгласно представени разписки от POS – устройство, установяващи няколко свързани операции, организаторът на хазартни игри (ОХИ) „Палмс Меркюр Казино“ АД е предприел единствено действия по изясняване произхода на средствата за залога чрез писмена декларация по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП от 28.06.2025 г. - датата на извършване на нарушението, без преди това да са представени доказателства за прилагане на поне два от способите, визирани в чл. 66, ал. 1 от ЗМИП. За описаното деяние, квалифицирано като нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 12, ал.1, т. 2, вр. чл. 10, т. 4 от ЗМИП е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F862224/03.12.2025 г. При идентична фактическа обстановка е издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление.
За да отмени атакувания акт по чл. 58д, т. 1 ЗАНН, въззивният съд е формирал извод за засягането му от съществено нарушение от процесуален характер, изразяващо се в противоречие в съдържанието на АУАН и НП относно датата на извършване на нарушението, довело до ограничаване правото на защита на дружеството. При липса на приложена към АНП разписка от POS – устройство, съдът е посочил, че според отразеното в единствения представен документ - извадка от регистър в табличен вид, попълнен от организатора на хазартни игри, въпросният клиент е получил на 27.06.2025 г. печалба, изплатена от POS – терминал (когато е възникнало и задължението на дружеството да установи по надлежния ред произхода на средствата), което опровергава изложеното в текстовата част на санкционния акт, че е заложил сума равна или надвишаваща 2000 евро, респ. че противоправното бездействие на дружеството е осъществено на 28.06.2025 г. – датата на залога . Приел е, че от доказателствата по делото не може да се установи нито датата на залога, нито неговата стойност. Анализирайки представените два броя декларации от клиента, датирани от 28.06.2025 г., вкл. за идентификация на лицето и извършване на проверка, и с оглед данните за получена на 27.06.2025 г. печалба, СРС е преценил, че към момента на твърдяното нарушение ОХИ е изпълнил надлежно задължението да изследва произхода на паричните средства чрез използване на поне два от способите, регламентирани в чл. 66, ал. 1 ЗМИП. Позовавайки се на установеното разминаване на датата на извършване на деянието, съответно на неяснота относно съществени елементи от фактическия състав нарушението, съдът е мотивирал заключение за процесуална незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.
Решението е правилно.
Съдебният акт не е засегнат от отменителното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Съответно на доказателствата и на материалния закон е заключението на съда за неправомерно ангажиране на административнонаказателната отговорност на „Палмс Меркюр Казино“ АД.
Спорът по делото се концентрира върху отговора на въпроса дали несъответствието в АУАН и наказателното постановление досежно датата на нарушението съставлява процесуален порок на акта по чл. 58д, т. 1 ЗАНН от категорията на съществените.
Административнонаказателното производство е строго формално. В битието си на дейност по реализиране на правоохранителната функция на държавата то предпоставя висок интензитет на засягане на правната сфера на адресата, поради което в приложимия процесуален закон (ЗАНН)

са регламентирани императивно реквизитите, които следва да съдържат АУАН и НП. Фактите и обстоятелствата, на които е основана обвинителната теза на административнонаказващия орган /АНО/ следва да са установени по безспорен и категоричен начин, а надлежното им отразяване в АУАН, респ. в санкционния акт, е от значение за пълноценното упражняване на правото на защита на привлеченото към отговорност лице.
Организаторът на хазартни игри е санкциониран за това, че за изясняване произхода на средствата е пристъпил автоматично към прилагане на субсидиарния способ за проверка чрез писмена декларация от клиента по чл. 66, ал. 2 ЗМИП без преди това да е изчерпал основната процедура по чл. 66, ал. 1 от с.з., изискваща прилагане на поне дава от регламентираните в нормата способа. В случая АНО е приел, че дружеството не е изпълнило в цялост задължението за изясняване произхода на средствата по чл. 66 ЗМИП спрямо конкретен клиент, извършил залог в размер на 5 200 лв. на 28.04.2025 г., като същевременно в НП и АУАН се сочи и друга дата на залога – 28.06.2025 г., припозната като дата на извършване на нарушението от ОХИ. Отделно от това са налице данни за получена от клиента печалба на 27.06.2025 г. – дата, различна от посочените в НП.
Освен описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН въвежда като задължителен елемент от съдържанието на НП посочване на датата и мястото на извършване на нарушението. Установените в случая факти са неточни и непълни. Констатираното противоречие относно датата на изпълнителното деяние засяга достоверността на фактическите установявания на АНО, нарушавайки съответно и правото на защита на субекта на отговорност. Характерът и естеството на процесуалния порок отричат приложимостта на правилото на чл. 53, ал. 2 ЗАНН към спорното правоотношение. В. е следователно изводът на съда за допуснато съществено нарушение на процесуалния закон, съставляващо отменително основание. Мотивите на районния съд се споделят от касационната инстанция, препратката към тях е допустима съобразно чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК, а повторното им казуистично обсъждане е ненужно.
Извън горното, настоящият касационен състав констатира и отсъствие на признаците от фактическия състав на нарушението от обективна страна. В противовес на твърденията на касатора за неизчерпан ред по чл. 66, ал. 1 ЗМИП, по делото е представена протокол-декларация по чл. 66, ал. 1 ЗМИП от 28.06.2025 г., попълнена от служител на дружеството, удостоверяваща извършването на надлежна проверка по поне два от нормативно установените способа, поради което е изпълнена предпоставката за прилагане на чл. 66, ал. 2 ЗМИП, а действията на дружеството по изясняване произхода на средствата са в съответствие с дължимото.
Изложеното мотивира заключение за незаконосъобразност на оспореното наказателно постановление. Достигайки до същия краен извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.
Крайният изход на делото в касационната му фаза обуславя право на разноски за процесуална защита в полза на „Палмс Меркюр Казино“ АД. Своевременно заявените и дължими на дружеството разноски са на стойност 300 евро за адвокатски хонорар. Възражението на касатора за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение е неоснователно, бидейки уговорено в близък до нормативно установения минимален размер - чл. 18, ал. 2, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.
Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 1, пр. 1 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София - град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2872 от 27.07.2026 г. по АНД № 8240/2026 г. по описа на Софийски районен съд.
ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Палмс Меркюр Казино“ АД сумата от 300 евро разноски по делото.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: